

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet

Remissvar Statskontorets rapport Hund under kontroll - förslag för att stärka myndigheternas verksamhet enligt tillsynslagen och viss verksamhet enligt djurskyddslagen (2024:3) och promemorian Komplettering till Statskontorets rapport Hund under kontroll, Diarienummer: LI2024/01332

Sammanfattning

Statskontorets rapport Hund under kontroll är ett välkommet och sansat bidrag i en debatt som har dominerats av populism och krav på enkla lösningar. Vår uppfattning är att utredarna verkligen lyssnat och förstått graden av bristfällighet i myndigheternas nuvarande arbete med hundar som ställer till skada.

Därmed kunde Statskontoret också leverera relevanta och välkomna förslag till lösningar. Lösningar som omfattar hela problemet, det vill säga alla hundar som ställer till skada – oavsett rasbakgrund. Som beskrivs nedan hade vi dock några invändningar. Dessa förslag återfinns inte i Promemorian men vi väljer att ta upp dem ändå, eftersom de riskerar att dyka upp i senare åtgärdsförslag.

Vad gäller de ändringar i Tillsynslagen som föreslås i Promemoria Komplettering till Statskontorets rapport Hund under kontroll bedömer vi dem som nödvändiga för att komma åt problematiken med hundar som ställer till skada.

Vad gäller förslaget till ändring i Djurskyddslagen som ger polisman rätt att avliva omhändertagna sjuka och skadade hundar utan obligatorisk veterinärkonsultation, ifrågasätter vi vad förslaget tar sikte på, vad som anses vara skälig tid i ett tekniksamhälle och varför tillägget ens anses nödvändigt. Vi menar att en veterinär idag endast är ett videosamtal bort och att argumentationen i promemorian inte lyckas förklara varför denna förändring är nödvändig eller varför nuvarande befogenhet till nödavlivning inte räcker.

Hund under kontroll – Statskontorets rapport

SKK delar Statskontorets slutsatser att händelser där hundar ställer till med skada alltför sällan har lett till konsekvenser för hundägaren. Det här leder till upplevelsen hos de personer som drabbas av hundens framfart att ”inget händer”, trots anmälningar. När myndigheterna inte gör sitt jobb utifrån de befogenheter de har, uppstår en frustration hos de drabbade och hos allmänheten. Det riskerar i sin tur att leda till rop på enkla lösningar.

Det är även olyckligt när beslutsfattandet ser olika ut hos olika länsstyrelser. Förhoppningsvis stoppas nu möjligheten för hundägaren att flytta sig och/eller hunden ifrån sin historik av beslut/förelägganden, genom det nya gemensamma rapporteringssystem som utvecklas inom länsstyrelserna.

Statskontorets rapport föreslår även förstärkning av styrningen och klarare direktiv från regeringen där förväntningarna på myndigheternas leverans tydliggörs. Det är Svenska Kennelklubbens förhoppning att dessa förslag också kommer att beaktas. Utan tydlig styrning riskerar lagändringarna att bli en papperstiger.

Vi ställer oss tveksamma till delen 1.6.3 i rapporten, som föreslår att överväga att utreda om överträdelser av tillsynslagen bör avkriminaliseras och i stället beläggas med sanktionsavgift. Där menar vi att det finns ett värde i att överträdelser av tillsynslagen utgör ett brott. Särskilt mot bakgrund av att hundar i vissa miljöer används som vapen.

Vi menar också att det är bra att Statskontorets förslag om omedelbar verkställighet i djurskyddslagen inte är del av Promemorian. Vi menar att 35 § förvaltningslagen ger nödvändiga befogenheter till omhändertaganden. I den mån olika tolkningar görs av 35 § i förvaltningsrätterna, vilket anförts i rapporten, bör det adresseras i relevant instans. Påstådda omsorger om privatpersoners ekonomi kan inte vara ett skäl för att neka dessa rätt att överklaga myndighetsbeslut.

Promemorian – Tillsynslagen (2007:1150)

Vad avser förslagen till ändringar i lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter är det välkommet att länsstyrelserna får befogenhet att snabbt omhänderta hundar som ställer till skada - för att hindra att andra drabbas. Vi välkomnar även att länsstyrelserna får möjlighet att tillfälligt omhänderta hundar för att dessa ska kunna genomgå mentaltestning.

Det är likaledes välkommet att länsstyrelserna ges befogenhet att utöva tillsyn och agera när ett beslut om hundförbud inte efterföljs.

Promemorian – Djurskyddslagen (2018:1192)

Beträffande förslaget till ändring i djurskyddslagen (2018:1192) ifrågasätter vi, särskilt mot bakgrund av den kritik som Statskontoret riktade mot Polismyndighetens vilja att befatta sig med ärenden som involverar hund, tilläggen i 9 kap. 8 a § och 8 b §.

Enligt förslagen till ändring, som inte överensstämmer med Statskontorets förslag, ska Polismyndigheten få befogenhet att besluta om omedelbar avlivning av omhändertagna djur som är skadade eller sjuka även utan att först ha veterinärkontakt - om det inte är möjligt att nå en veterinär inom skälig tid. Vi har svårt att förstå vad detta tillägg tar sikte på och när det skulle vara skäligt att förbigå en veterinär bedömning, mot bakgrund av att

dagen teknik gör det möjligt att ha videosamtal med en veterinär omgående. Samt mot bakgrund av att avlivning är ett oåterkalleligt beslut.

I promemorian hänvisas till fall där det även för en lekman är uppenbart att djuret är i så dåligt skick att det bör avlivas. Vi ifrågasätter varför det inte går att använda befintlig nödavlivning i dessa fall.

Avslutande kommentarer

För att helt komma åt situationen med hundar som ställer till skada måste ändringarna i tillsynslagen åtföljas av klara direktiv till berörda myndigheter. Det är mycket tydligt i Statskontorets rapport att brist på klara direktiv och konkret uttryckta förväntningar, resulterar i att andra områden prioriteras högre av båda myndigheterna.

Det är även viktigt att komma ihåg att problematiken med hundar som ställer till skada är mångfacetterad och därför måste bearbetas från olika håll samtidigt. Från Svenska Kennelklubben har vi främst pekat ut två grupper som måste bearbetas. Den ena är de olämpliga hundägarna, den andra är de olämpliga hunduppfödarna.

Det är mycket bra att länsstyrelsen nu får bättre befogenheter att omhänderta hundar som ställer till skada och att beivra djurförbud så att olämpliga hundägare faktiskt blir av med sina hundar. Nu återstår att se över reglerna för avel.

Förhandlingar pågår just nu inom EU angående ett slutgiltigt förslag. Det står dock redan nu relativt klart att eventuella regler gällande kontroll av hunduppfödare kommer att ha vissa undantag, helt enkelt baserat på hur situationen för hunduppfödning ser ut på kontinenten. Lagstiftningen ger däremot möjlighet för enskilda länder att anta en striktare linje.

Mot bakgrund av att den överväldigande majoriteten av hunduppfödning i Sverige sker i liten skala är det Svenska Kennelklubbens åsikt att svenska regler inte bör ge undantag till uppfödare med få kullar per år, då detta skulle undanta den absoluta majoriteten av uppfödare från kontroll. Svenska Kennelklubben menar därför att tillstånd för uppfödning och kontroll av uppfödare bör ske från allra första kullen.

Genom att bearbeta problemet från fler håll får vi stopp på hundar som ställer till skada!

Med vänlig hälsning

Kees de Jong
VD
Svenska Kennelklubben